БАЛДУИНЪ /тихо /

Вие! Вие!
Тукъ!
цѣлува ръката и,после края на
/ ~~[illegible]~~ /
дрехата и /

ЦАРИЦАТА
/ приближава до него /

Да. Азъ! Не можахъ
да сдържа тревогата си.
Искахъ да знамъ какво
ви е... Надѣвахъ се,че
може би ще излѣзете по-късно
Тъй много се безпокоехъ...

БАЛДУИНЪ

Благодаря,госпожо.
Нищо не смущава любезното
гостоприемство,което ми дарявате
заедно съ благородния ви съпругъ.

ЦАРИЦАТА / ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ /

Напраздно се мъчите да
мамите себе си и мене.
Не! Вие не сте добре...
Всѣки день все по-бледно
става лицето ви
Очитѣ ви съ пълни съ печаль...
Кажете. Съ какво бихъ могла да
ви помогна...

БАЛДУИНЪ /сѣда на скамейката,за-
крива лице съ длани /
Никой не може да ми помогне...

ЦАРИЦАТА

Знамъ. На васъ липсва
най-скъпото - свободата.
Липсватъ ви ширни простори
Звукътъ на скъпи гласове...
/ поглажда леко и несмѣло
челото му /
Тъженъ е животътъ въ златна
клетка... Познавамъ го. И
азъ живѣя като затворникъ.
Винаги сама. / сѣда до него /